

16è. COMUNICAT. LA CONSTRUCCIÓ D'UN NOU PARADIGMA

En la redacció actual del projecte de Full de Ruta que s'està debatent en el marc de la 2a Conferència (www.mxi.cat), el primer projecte que es planteja porta el títol de Nou paradigma. És el número 1, perquè d'alguna manera condiona tota la resta, ja que està concebut per ser el marc de referència, especialment dels que fan referència a la construcció del nou Estat català. En aquest Full de ruta, en relació al projecte de "Nou paradigma" s'hi pot llegir: La construcció de la República Catalana ha de representar la creació d'un nou model d'Estat, concebut al servei de la seva ciutadania i profundament democràtic, i ha de replantejar el nou ordre mundial per resoldre els conflictes internacionals i acabar amb els oligopolis. Contribuir a aquest nou ordre mundial per resoldre conflictes internacionals no pot consistir en entrar acríticament en organismes i blocs que mantenen el vell ordre, i que, en gran part son causa d'aquests conflictes.

Tot i que el Full de ruta, tal com està plantejat, es limita a enunciar les grans línies de cadascun dels 20 projectes que es proposen com a imprescindibles per a poder crear les condicions necessàries per entrar en la fase definitiva, de desenllaç del procés, que faci possible la instauració de la República Catalana en territori propi, l'enunciat del projecte 1 marca les dues grans línies que s'han de desenvolupar: en primer lloc, la creació d'un nou model d'Estat, al servei de la seva ciutadania i profundament democràtic, i en segon lloc, la definició d'un nou ordre mundial per resoldre els conflictes internacionals i acabar amb els oligopolis.

Si l'estratègia dissenyada en el Full de ruta de país que va sortir de la 1a Conferència Nacional hagués sortit bé, amb la victòria en les eleccions plebiscitàries previstes immediatament després del 9N (2014), és més que probable que, avui Catalunya ja seria un Estat més de la Unió Europea, però bona part de l'independentisme institucional no va estar a l'altura del moment. Ara, les dificultats són moltes més, l'Estat espanyol està perfectament preparat no només per respondre i contrarestar la iniciativa independentista sinó que té, i segueix, una estratègia pròpia pensada per arraconar l'independentisme fins a convertir-lo en residual, una opció sense possibilitats reals d'aconseguir el seu objectiu final. Una estratègia que preveu accions de tot tipus que li assegurin reduir al mínim l'impacte intern i extern de les possibles resolucions judicials contràries als seus interessos internacionals, si s'acaben produint.

En aquesta situació, l'estratègia independentista només pot passar per enfortir el suport popular a la instauració de la República catalana. Aquesta és la primera condició necessària. No n'hi ha prou en dir que s'ha d'eixamplar la base i no n'hi ha prou en que tingui una traducció electoral puntual. Cal eixamplar la base social, cosa que només es podrà aconseguir dibuixant clarament el model d'Estat pel que estem treballant. Si fa 12 anys vam treballar per organitzar l'activisme social, dotar-lo d'un horitzó plausible en un termini breu i d'unes eines adequades - la mobilització- ara hem de començar per dibuixar amb precisió el país que volem i, alhora, construir una estructura organitzativa que canalitzi adequadament totes les energies en moviment. Cal mantenir l'activisme per seguir vius, però ara, abans de res, cal que el pensament col·lectiu entomi el repte plantejat en aquest projecte 1 i siguem capaços de definir el nou paradigma que necessitem, com a catalans però sobretot com a humans.

21 de gener de 2023